

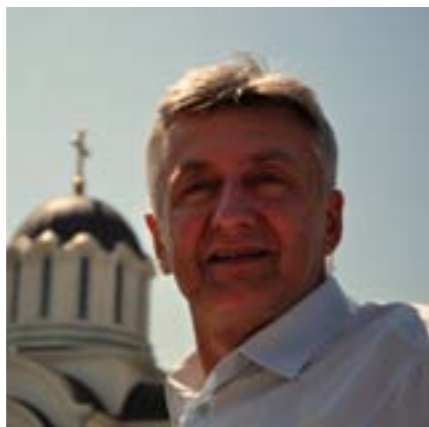
На крају још једне школске године

Директор Горан Бојичић

Нама у овој школи је изгледа суђено да много тога доживимо у току школске године. Нараво, лепих и пријатних тренутака је много више него непријатних.

Из сваког сукоба мишљења, било да се ради о наставницима или ученицима излазимо јачи и одлучнији да на нов начин у следећој школској години неке грешке исправимо и учинимо нашим ученицима и запосленим ову школу пријатнијом.

Имамо основа за то, јер сва догађања везана за активности ученика дају гаранцију да ће бити боље. Ученици наше школе поред редовних образовно-васпитних наставних садржаја које им школа својим програмом и опредељењем пружа, покушава да ваннаставним делатностима попуни слободно време ученика и тако их заинтересује за праве, здраве стилове живота. У школи је традиционално присутан спорт. Драмски студио нашао је своје право место, а негује се и лепа музика преко хора и оркестра и све то даје један добар имиџ школи. Издавачка делатност је неизоставни део школског живота. Еколози наше школе су перјаница у овој области у нашем

граду с обзиром да се школа поново налази у петогодишњем пројекту REC-а – Европске агенције за заштиту животне средине (донатор је влада Финске), а пројекат носи назив „Дрински басен“. Поред тога, школа се определила и залаже се за неговање културног идентитета Рома, тако да смо ушли у пројекат Европске Уније и добили инструменте за наш велики, школски оркестар.

Дугачак је низ активности наставника и ученика. Сарадња са основном школом

из Велења имала је за резултат посету нашег драмског студија Словенији са представом „Талични Том“ на фестивалу културног стваралаштва ученика из европских земаља у октобру месецу 2010. године.

Пријатељи из Велења били су гости наше школе и наших ученика и то је само потврдило сарадњу наших школа. Та сарадња ће се наставити у септембру постом наших ученика Велењу.

А шта тек рећи о успесима наших ученика на такмичењима и смотрама које организује Министарство просвете?! И ове године наши ученици су освојили прва места на општинским, окружним и републичким такмичењима.

То даје посебну сатисфакцију наставницима, јер њихов труд даје велики резултат. Надам се да ће наш ученик генерације Анђелка Миловановић поћи стопама свога брата, Слободана Миловановића (некадашњег ученика Пете школе) и за тако младе године постићи сјајан успех.

Сигуран сам у даљи просперитет наше школе који ћемо постићи заједнички сарадњом са запосленима, родитељима и ученицима. ■

Памтићемо га...

После 37 година рада у овој школи испраћамо нашег дравог наставника Милана Кораћа у пензију.

У минутих готово четири деценије проведених у ОШ „Сестре Илић“ постигао је у континуитету запажене резултате, како у васпитно-образовном процесу, у настави, тако и у ваннаставним активностима.

Посебна страна приче о нашем наставнику су успеси у одбојци. Велики број одбојкаша и одбојкашица, који су играли или играју по познатим клубовима и репрезентативним селекцијама поникли су из „Кораћеве школе одбојке“. Има их доста у прволигашким клубовима у земљи и иностранству где са успехом играју

или су тренери одбојкашких екипа. Био би то списак без краја оних који су научили да играју одбојку у Петој.

За свој вишегодишњи васпитно-образовни педагошки рад као наставник у ОШ „Сестре Илић“ и као спортски радник-тренер током скоро 4 деценије, више пута је награђиван и похваљиван. Најзначајнија му је Награда града Ваљево коју је добио 2006. године, као и плакета и диплома 1978. од стране СИЗ-а за образовање и физичку културу. Одржао је и два семинара (Методологија са младим одбојкашима и Обука одбојкашких елемената у основној школи.)

У две одржане „Игре без граница“ 1999. и 2000. настав-

ник Милан Кораћ је водио своје ученике на такмичење где су масовно учествовале све школе Ваљево. Екипе ОШ „Сестре Илић“ успеле су да у два маха освоје 1. место. Године 2006. наставнику стиже признање за постигнуте резултате и популаризацију школског спорта. Министарство омладине и спорта и Одбојкашки савез Србије су 2008. године спровели акцију „Одбојка сутра“. Домаћин ове акције у Ваљево био је наставник Милан, који је допринео да школе у нашем граду добију укупно 535 лопти марке Micasa.

Наравно, после толико година које је провео у овој школи, наставник Милан ће наставити рад као тренер наше

одбојкашке екипе. Овој школи је донео педесетак медаља и пехара и задовољство му је да овај број повећа.

Ученицима и наставницима Пете поручује: „Све што радите, радите са вољом и љубављу!“ ■

Емилија Милојковић и Јована Поповић VII-1

Главна и одговорна уредница: Милица Јаневска, професор српског језика и књижевности ■ Редакција: Вукашин Станојловић и Маја Симић VIII, ■ Насловна страна: Фото Лазар Живковић VIII, ■ Припрема за штампу: Даница Бранковић, професор технике и информатике ■ Тираж: 1000 ■ Штампа: Штампарииа „Босис“

Нове мере за спречавање насиља у школи

Министарство просвете и науке издало је „Посебан протокол за заштиту деце и ученика од насиља, злостављања и занемаривања у образовно-васпитним установама“. Према одредбама овог Протокола, свака школа била је дужна да начини свој Правилник. О томе сам разговарао са педагогом наше школе, Слободанком Пакевић, желећи да упознам јавност са степеном присуства насиља у нашој школи и мерама које се предузимају како би се то насиље спречило.

– Свака школа у земљи саставила је Правилник за примену Посебног протокола, као и програм заштите ученика од насиља. У нашој школи постоји тим који се бави проблемом насиља и њега сачињавају директор школе, стручни сарадници, професори и школски чувар. У односу на претходне године, школа сада има јасно прецизиране процедуре које нам помажу у спречавању насиља. Важно је да школа има мере превенције и мере интервенције. Мерама превенције се спречава појава насиља, а мере интервенције садрже план како да се што безболније и уз што мање штете насиље санкционише, каже за наш лист Слободанка Пакевић.

План је сачињен, али да ли постоје неке конкретне мере које се спроводе, на пример, саветовања, трибине или сличне активности?

– Оформљен је тим који се бави овом проблематиком. Некада се појава насиља решавала само на релацији наставник – ученик, а данас то није случај. Сваки одељењски старешина је добио свеску за евиденцију насиља. У тој свесци постоје упутства – јасно прецизирани кораци који се предузимају ако дође до насиља. У свеску се бележе сви облици насиља и тиме школа добија прецизне податке о учесталости појединих облика насилничког понашања.

Поменули сте постојање више врста насиља, који облик насиља је највише заступљен у нашој средини?

– Постоји више врста насиља: то су физичко, психичко, социјално, сексуално насиље и злоупотреба информационих технологија. Најучесталији облик насиља у нашој школи је физичко насиље првог степена – под тим подразумевамо гуркање, саплитање, уништавање туђих ствари и сл. Правилник категоризује три степена насиља. Проблеме

првог степена решава одељењски старешина. Другостепено насиље решава школски тим, док код тежих облика насиља, сврстаних у трећу категорију, школа укључује друге институције, по потреби полицију или Центар за социјални рад.

Од почетка спровођења овог плана, да ли сте приметили промене у понашању ученика? Да ли се насиље смањује, повећава или је остало на истом нивоу у односу на претходне године?

– Прецизне податке о томе још немамо, с обзиром на то да је Правилник тек усвојен, али моје лично мишљење је да се насиље смањује, пре свега зато што су ученици упознати са тим да је такво понашање неприхватљиво и да ће бити адекватно санкционисано. Следеће године имаћемо тачну евиденцију о насилном понашању ученика наше школе.

Шта подстиче ученике да буду насилни? Да ли сте разговарали са ученицима пре него што учине преступ, а не само после тога?

– Један од разлога зашто се неко насилно понаша је тај што не зна шта се све подразумева под насиљем; зато смо у Правилнику јасно дефинисали све облике насиља. Утичемо на децу тако што их обавештавамо шта је све насилничко понашање и које их казне очекују по извршеном насиљу. Нажалост, веома штетан утицај на децу и њихово понашање имају средства јавног информисања, насилне видео игрице, филмови итд., а од тога не можемо да их сачувамо.

Евидентно је да је за решавање овог, а и сличних проблема, потребно ангажовање шире јавности и читавог друштва; ово је само наш мали допринос да и путем школског листа скренемо пажњу и ученицима и родитељима да се укључе у решавање ове друштвено неприхватљиве појаве. ■

Вукашин Станојловић VIII-1

ТАКМИЧЕЊА

Иове школске године наши ученици су учествовали на разним такмичењима постижући добре резултате. Такмичили су се из математике, српског језика, рецитовања, страних језика, историје, географије, биологије, хемије, физике, техничког образовања, ликовне културе...

На општинском такмичењу учествовало је 136 ученика. Од тог броја, 36 ученика је освојило прва три места и похвалу и стекло пласман за окружно такмичење.

На окружном такмичењу награде, односно прва три места и похвалу, освојило је 15 ученика.

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ

На републичко такмичење пласирало се девет ученика. То су следећи ученици: Лука Ивановић 7/4 (математика и хемија), Константин Јовановић 7/3 (хемија), Ирина Марјановић 8/3 (рецитовање) и Анђелка Миловановић 8/4 (Шта знаш о саобраћају).

На екипном такмичењу из математике - Архимедес, учествовало је пет ученика. То су следећи ученици: Анђела Мишковић 4/1, Марија Огњеновић 5/3, Мина Лесић 6/3, Лука Ивановић 7/4 и Марко Радојичић 8/1.

МАТЕМАТИКА

На општинском такмичењу из математике учествовало је 60 ученика. Од 60 ученика, њих 16 је освојило награде. Прву награду је освојила Анђела Мишковић 4/1 и Марија Огњеновић 5/3; другу награду су освојили Вук Огњеновић 3/4, Кристина Рајковић 4/1 и Нина Матић 4/3. Трећу награду су освојили Николина Плавшић 3/3, Јована Богдановић 4/1, Марко Пантелић 4/2, Невена Филиповић 5/4, Јована Вуковић 6/1 и Лука Ивановић 7/4; похвалу су освојили Атанасије Антонијевић 4/2, Мина Лесић 6/3, Ана Петровић 6/4, Стефан Марјановић 7/4 и Марко Радојичић 8/1.

С обзиром на то да трећи разред не учествује на окружном такмичењу, 13 ученика од четвртог до осмог разреда је учествовало на окружном, а њих осморо је освојило награде. Прву награду је освојило Лука Ивановић 7/4 и тиме се пласирао на републичко такмичење. Другу награду

су освојили Марко Пантелић 4/2 и Анђела Мишковић 4/1. Трећу награду је освојила Нина Матић 4/3, Марија Огњеновић 5/3 и Мина Лесић 6/3. Похвалу су добили Јована Богдановић 4/1 и Кристина Рајковић 4/1.

На републичко такмичење из математике пласирао се Лука Ивановић 7/4.

ЕКИПНО РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

На екипном такмичењу Архимедес су учествовали: Анђела Мишковић 4/1, Марија Огњеновић 5/1, Мина Лесић 6/3, Лука Ивановић 7/4 и Марко Радојичић 8/1.

СРПСКИ ЈЕЗИК

Из српског језика 19 ученика је учествовало на општинском такмичењу од којих је четири ученика освојило награде. Друго место су освојили Немања Ћосић 5/2 и Мина Лесић 6/3; треће место су освојили Милан Бошковић 5/2 и Михаило Марковић 8/3. Они су се пласирали на окружно такмичење где је Милан Бошковић освојио друго место, а Мина Лесић треће место.

РЕЦИТОВАЊЕ

На општинском такмичењу из рецитовања су учествовали Вук Огњеновић 3/4, Марија Огњеновић 5/3, Милиновић Марија 7/3 и Ирина Марјановић 8/3. Вук Огњеновић 3/4 и Марија Огњеновић 5/3 су се пласирали на окружно такмичење док се Ирина Марјановић 8/3 директно пласирала на републичко такмичење. Нажалост, ове године није организовано републичко такмичење.

ЕНГЛЕСКИ И ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК

Четири ученика су учествовала на општинском такмичењу из енглеског језика и то: Марко Радојичић 8/1,

Михаило Марковић 8/3, Стефан Доксас 8/4 и Лука Велимировић 8/4. Из француског језика се такмичила Тијана Станаревић 8/3.

ИСТОРИЈА

Од три ученика која су учествовала на општинском такмичењу, Вукашин Станојловић 8/1 је освојио 3. место и учествовао је на окружном такмичењу.

ГЕОГРАФИЈА

Од седам ученика који су учествовали на општинском такмичењу из географије, два ученика су освојила треће место. То су Немања Томашевић 8/2 и Јована Павловић 8/4.

ХЕМИЈА

На општинском такмичењу из хемије је учествовало 18 ученика, од којих је 10 ученика освојило награду и пласирало се на окружно такмичење. Од њих десет, друго место су освојили Марковић Ђорђе 7/4 и Станаревић Тијана 8/3, док је треће место освојио Велимировић Лука 8/4. На окружном такмичењу, прво место је освојио Ивановић Лука 7/4, док су друго место освојили Јовановић Константин 7/3, Станаревић Тијана 8/3 и Велимировић Лука 8/4. На републичком такмичењу су учествовала два ученика, и то Ивановић Лука и Јовановић Константин.

ФИЗИКА

Од пет ученика који су учествовали на општинском такмичењу из физике, њих четворо је освојило награде и пласирало се на окружно такмичење. Лесић Мина 6/3 је освојила другу награду, Ђаковић Тамара 6/3 трећу награду док су Матић Душица 6/3 и Церовић Миња 6/4 добиле похвале.

БИОЛОГИЈА

Од 11 ученика који су учествовали на општинском такмичењу, њих осам је освојило награде. Прво место је

освојила Милица Кланшчек 8/3, док је друго место освојио Рајко Васић 7/4. Њих двоје су се пласирали на окружно такмичење. Остали ученици су освојили награде, али се нису пласирали даље. То су: Алекса Јанковић 8/1 - друго место, док су треће место освојили Сузана Савић 7/4, Лука Ивановић 7/4, Александра Јанковић 8/1, Марко Радојичић 8/1 и Урош Димитријевић 8/1.

ШТА ЗНАШ О САОБРАЋАЈУ

Из техничког образовања, из области саобраћаја, такмичило се на општинском нивоу четири ученика. Анђелка Миловановић 8/4 је освојила - друго место, док су Милош Перић 8/4, Катарина Ивановић 7/3 и Марковић Јасна 7/3 само учествовали.

Анђелка Миловановић је освојила прво место на окружном такмичењу и пласирала се на републичко такмичење.

ЛИКОВНА КУЛТУРА

На републичком такмичењу „Дани гљива на ваљевским планинама“ награде су освојили Матеја Прокић 5/3, Димитрије Симјановски 5/3 и Игор Стајић 5/3. Поред ученика награђена је и школа. Проглашена је најуспешнијом школом на ликовном такмичењу. □

ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ...

Ђака генерације

Да ми је неко пре неколико година причао да ћу бити ђак генерације, вероватно му не бих веровала. Ипак је то било нешто велико за мене, нешто што не може много ученика да постигне, али ето, после свих ових година труда и рада, успела сам у једном од својих битних циљева у вези са основном школом.

Наиме, током свих осам година, све је тако лепо ишло. Моја учешћа по разним такмичењима и у разним секцијама ипак су се на крају исплатила. Још од првог разреда активно тренирам одбојку, и временом сам постала капитен и либеро школске екипе. Сваке године учествујем на неким такмичењима као што су такмичења из математике, српског, хемије, техничког, географије и сваке године бар на неком од поменутих постигнем добре резултате.

Поред свих школских активности, члан сам и разних других секција за

које сматрам да су доста вредније од било каквог учешћа на окружном или пак републичком такмичењу. Искуство које може да се стекне у Астрономској групи, на летњој научној школи у ИС Петница, на зимској школи астрономије, у драмској и фотографској секцији, у музичкој школи, на хору и у многим другим ваннаставним активностима, неизмерно је вредно.

Наравно, без велике помоћи наставника, разредне, породице и другара, који су највећа подршка при остваривању неког циља, ништа не би било могуће извести. Наставници су увек ту да појасне неке проблеме, разредна да помогне при остваривању комуникације са другим наставницима, другари увек ту да ме подрже, када год је школа тешка или када год наиђем на неке препреке, а породица, посебно мој старији брат, увек ту да ме посаветује и каже да

урадим оно што је најбоље за мене.

Увек ћу мислити да је школа Сестре Илић најбоља школа, из простог разлога што она то и јесте; толико сјајних људи раде у њој, толико је организованих ваннаставних активности и којекаких еколошких, драмских, фотографских секција, толико година победе у одбојци... Све те ствари које посебно издвајају ову школу увек ће се памтити, јер да сви заједно нисмо сјајна екипа, школа никада не би била оваква каква јесте.

Анђелка Миловановић VIII4

Најуспешније такмичаре

Лука Ивановић VII-4

На окружном такмичењу из математике сам освојио прво место и једини из школе сам се пласирао на републичко такмичење из математике, које је требало да се одржи у Новом Саду.

Наставник Вељко Ђировић је уложио све своје слободно време и сав труд да би ме припремио.

На пут смо кренули у суботу и у прелепи Нови Сад стигли око седамнаест часова.

Сместили смо се у хотел „Путник“.

Пола сата касније смо отишли у школу „Прва војвођанска бригада“ да бисмо видели распоред по учионицама. Увече смо рано отишли на спавање, јер нас је сутрадан очекивао напоран дан. На отварању нас је поздравио директор школе, а онда су нас распоредили по учионицама. Када су нам поделили задатке покушао сам тест да одрадим што боље.

Такође, на окружном такмичењу из хемије сам освојио прво место и то је аутоматски значило да сам прошао на републичко такмичење из овог

прелепог предмета. Као и до тада, наставница Ружа Панић је мог друга Косту и мене неуморно припремала и за републичко такмичење. Целе недеље смо били ослобођени наставе, али смо зато сате проводили вежбајући теорију и практичне вежбе. Тог петка смо кренули у Врњачку бању, на републичко такмичење у двестотинак километара удаљени Трстеник. Око тринаест часова смо стигли у прелеп хотел „Фонтана“, где смо се распаковали, а затим кренули у обилазак ове прелепе бање. После неколико часова шетње, вратили смо се у хотел.

Сутрадан у Трстенику нас је на отварању такмичења поздравио директор школе и председник општине. Свих 170 ученика VII и VIII разреда, учесника овог такмичења, жељно су ишчекивали почетак. Када су нас распоредили по учионицама и поделили тестове, сви су се потрудили да покажу свој максимум.

Константин Јовановић VII-3

На окружном такмичењу из хемије мој друг Лука и ја смо освојили прво и друго место. Тај успех отворио је пут на републичко такмичење.

Наставница Ружа Панић користи-

ла је свако своје слободно време да нас што боље припреми. Били смо ослобођени наставе, али смо у школи са задовољством радили практичне и теоријске вежбе.

Ја сам сматрао да сам добро припремљен и са великим узбуђењем и поносом кренули смо у Трстеник где се такмичење одржавало. Имали смо част да нас испрати директор наше школе.

„Буђење!“, повикао је Лука који се раније пробудио тог јутра у удобној соби хотела у Врњачкој Бањи. Са нестрпљењем смо изашли и запутили се ка аутобусу који је требао да нас одвезе до Трстеника.

У школи су нас лепо дочекали. Преседник општине је држао говор о томе како смо ми младе наде Србије. Узбуђено сам слушао председника, а срце ми је лупало, као да му је тесно у грудима.

Тада сам сам схватио да је велики успех доћи до републичког такмичења. Конкуренција је била огромна. Учествовало је сто седамдесет ученика седмог и осмог разреда из целе Србије.

По завршетку говора, наставници су нас одвели у учионице. Огласило се звоно које је означавало почетак такмичења. Узео сам оловку у руке и потрудио се да урадим што боље! ■

Такмичење из техничког образовања

Екипа Пете школе учествовала је на општинском такмичењу из техничког васпитања. Такмичили смо се појединачно и било нам је задовољство представљати нашу школу.

Такмичење се одржавало Основној школи „Нада Пурић“. Домаћини су нас лепо угостили, док су нас наставници подржавали у нади да ћемо проћи даље.

Били смо веома узбуђени пред сам почетак. Такмичење се састојало из три дела. Први део је био веома тежак тест на ком смо се солидно показали. Други део чинио је полигон за бицикл, а трећи парк у коме су постављени саобраћајни знаци. Што се тиче возње бицикла, ту смо се одлично снашли. Ипак, најзанимљивије од свега нам је било када је дошао полицијски ауто да нас одведе до парка. Полицијска патрола са упаленим сиренама, ишла је прва кроз град, а ми за њом. Сви су нам се склањали са пута. Осећали смо се веома посебно и важно, те нам је то дошло као шлаг на торту после успешно обављеног задатка. Прво место на општинском такмичењу освојила је Анђелка Миловановић из VIII-4 и тиме осветлила образ Пете школе пласирајући се на републичко такмичење. ■

Кристина Живановић V-1

АНКЕТА

- Ја волим да цртам одело, зато бих пожелела да будем модни креатор. *Хелена Грацин II-4*
- Ја када порастем желео бих да будем фризер, зато што би могао да фризирам баку, да не иде у град. *Александра Нешиковић II-4*
- Ја желим да постанем свештеник, зато што је то много леп посао. И могу у школи да предајем веронауку. *Јанко Зарић II-1*
- Ја бих хтео да будем астронаут, јер бих летео по свемиру и видео бих разне ствари. И волим да будем астронаут, јер бих ишао ракетом до свемира. *Лазар Радојевић II-4*
- Када порастем желео бих да будем кошаркаш, али то већ и јесам; да будем богат, срећан, да возим добра кола,

Збогом, генерацијо!

Данас, једно велико срце престаће да куца.

Данас, једно осмо три ће се угасити.

Двадесет три душе ће покушати да нађу нови пут, сваки јединствен, у тами будућности.

Сви наши осмеси, сузе, шале, све ће нестати у једном дану.

Ипак, нешто од тога ће остати сачувано. Највише у нашим главама.

То је нешто чега ћемо се сећати када се некада сви будемо средли, за 5, 10, 50 година. Тада ћемо знати да је наше пријатељство било јединствено.

Знамо, да иако се сада растајемо, у срцу носимо нешто за цео живот.

Знамо, да ћемо, када се сретнемо на улици, причати о прошлости и садашњости.

Зато, не гледајмо на ово као на расанак, већ као на један нови почетак. Даље идемо са осмесима.

И знамо, оставили смо неизбрисив траг у нашој Петој, као и она у нама, у нашим срцима.

Михаило Марковић, VIII3

Питали сто ученике другог разреда шта би желели да буду кад порасту.

- да имам лепу кућу на мору. Тамо да имам све што и у Ваљеву, само са базеном! И да живим још пуно, пуно година! *Стефан Спасојевић II-1*
- Волим пуно да путујем, а посебно авионом, зато бих болела да будем стјуадреса. *Ања Стојановић II-2*
- Када одрастем желим да будем уметник, јер када цртам осећам да сам у цртању. *Кристина Спасојевић II-1*
- Желела бих да будем наставница математике, зато што је математика мој омиљени час. *Олга Јокић II-1*
- Желео бих да будем грађевински инжењер, зато што волим лепо коцкице. *Стефан Марјановић II-2* ■

Анкету спровели ученици V-1

Еколози на делу

Еколошка секција је секција која се бави очувањем животне средине. Ове године већину чланова секције чине ученици V3, јер су они прошле године прикупили највише ПЕТ амбалаже у оквиру акције пројекта образовања за одрживи развој и саставили добре пројекте за уређење школског дворишта и саме школске зграде на часовима грађанског васпитања. Они су ишли и на наградно путовање на планину Повлен у току маја ове године. Наравно, сви остали ученици школе могу да се прикључе еколошкој секцији. Неким својим доприносом у очувању природе, биће укључени у сам рад секције.

Еколошка секција је веома значајна зато што се бави животном средином, а то је све оно што нас окружује. Нашу животну средину чини наше двориште, наша улица, наша школа, наш град...

је било одељење VI-4 које је прикупило највећу количину ПЕТ амбалаже и они ће бити адекватно награђени.

Наша секција се бави и едукацијом ученика нижих разреда у примени екологије односно заштите животне средине, али и укључивањем њихових родитеља и осталих грађана у тај пројекат. Циљ нам је да покренемо и мало више активирамо њихову еколошку свест. Желимо да научимо људе да се понашају одговорније према животној средини и надамо се да ћемо их подстаћи да не бацају више отпад по рекама, парковима, улицама, ливадама...

Еколошка секција постоји већ годинама уназад и надам се да ће трајати годинама и у будућности. Очекујемо да ћемо имати све мање акција чишћења, јер сматрамо да ће се еколошка свест ђака и грађана свакога дана подизати на виши ниво, па нећемо више морати оволико да бринемо о томе какав ћемо свет оставити нашој деци. ■

Магдалена Копривица VI

Морамо мало више да мислимо о томе где и како живимо, а кроз рад ове секције можемо и да сачувамо и да унапредимо нашу животну средину.

Еколошка секција је до сада имала великог успеха. Рециклирали смо папир, и старе свеске, па смо од њих правили честитке за Нову годину и продавали их. Новац добијен на тај начин смо поклањали одређеним организацијама, нпр. као помоћ људима оболелим од Паркинсонове болести, те је тако еколошка секција била укључена и у хуманитарни рад. Такође, приључујемо се и градским еколошким акцијама. Прошле године смо учествовали у акцији чишћења круга болнице. Ове године нам тек предстоје акције, јер оне почињу са лепим временом.

Прошлог четвртка, 19. маја, у школском дворишту смо организовали акцију прикупљања ПЕТ амбалаже. Сви наши ученици су се одазвали, али најуспешније

АВАНТУРА ПРЕКО ГРАНИЦЕ

На обострано задовољство, основне школе „Сестре Илић“ из Валева и „Густав Шилих“ из Велења су оствариле пријатељске односе и сарадњу. Наравно, то подразумева и посете.

У септембру се у Велењу одржава Међународни фестивал дечијих позоришта и то је била прилика да наша школа буде позвана. Пошто Србија није чланица Европске уније, није се могла такмичити, тако смо са нашим представом „Талични Том“ били гости – учесници.

Тешко је описати колико смо због тога били срећни и узбуђени. Многи од нас су први пут ишли у Словенију. Владала је права еуфорија...

Пут је био дуг, бар нам се тако чинило, а можда је то било само због нестрпљења да се што пре стигне.

Најзад смо стигли... Пуно наставника, деце и родитеља код којих ћемо бити гости. Њихова радосна лица нам обећавају да ће нам бити лепо.

И било је...

Посета руднику – музеју је заиста нешто незаборавно. На 180 метара испод земље је део који је музеј, а још ниже, на 500 метара је још увек активни рудник лигнита.

Ипак, лепше је напољу... На брежуљку прелеп дворач и музеј. Поред језера се одржава „Пикин фестивал“.

Пика је код нас, деца позната Пипи Дуга Чарапа.

Наравно, оно што смо жељно очекивали је да одиграмо нашу представу, да то урадим одлично и да нас памте. Успели смо. Сви смо били веома срећни и задовољни.

Велење није велики град, али оно што се одмах запажа је, колико је чист, уредан. Људи можда немају ону нашу „присност“ у односима, али су љубазни и културни. Вредни. Неко у

шали рече: „Они живе да би радили, а ми радимо да бисмо живели“. И још једна приметна разлика, која нам се, ипак, свидела: они поштују све своје законе!

Упркос свим разликама и неким супротним ставовима добро дружење није изостало. Са радошћу смо дочекали да и они дођу у наш град, и упознају све његове знаменитости.

Лазар Живковић VIII-3

ДАН ШКОЛЕ

Као и сваке године, 20. маја, наша школа слави рођендан. Датум је увек исти, али захваљујући креативности наших наставника и директора, свака прослава је оригинална. Ове године, да нам улепшају славље, позвани су ученици и наставници из пријатељског нам Валења, из Основне школе „Густав Шилих“. Сви смо се радовали њиховом доласку, јер ћемо упознати нове другаре. Стигли су у четвртак. Мало уморни од пута, али са осмехом на лицима, у холу наше школе поздрављени су од директора и распоређени у породице деце која су се у великом броју јавила са жељом да их угосте.

Петак, леп и сунчан. Пре подне је било посвећено гостима и обиласку

града. Посетили су фабрику „Горње“, Народни музеј, примљени код председника Општине. Сви су били расположени, као да су сваки дан заједно; чула се прича, граја, смех. Кад их гледате, запитате се, има ли овај град лепших знаменитости од веселих дечијих лица?!

После подне, у дворишту школе била је главна прослава, започета песмом нашег хора. Како је одједном двориште постало најсвечанија дворана задовољних учесника и гледалаца! Културно-уметничка друштва из Валења и Валева у разнобојним ношњама, оркестар ученика наше школе, драмска секција, рецитал! Труд се исплатио, било је лепо и професионално све одрађено. Сви су блистали. Наравно, то је била прилика да

се прогласе најбољи ученици одељења осмог разреда, најбољи спортиста и ђак генерације. Директор им је свима честитао, поклатио књиге, а ђак генерације, Анђелка Миловановић, добила је на поклон лаптоп. Лепа награда и леп гест наше школе! По завршетку културно-уметничког програма, у холу је приређена закуска уз коју је настављено дружење, срдечно и незаборавно.

Гледајући све то, помислих: има ли лепшег поклона за Дан школе од дечије радости и среће? Наравно – нема! Знам сигурно да тако мисле и наши наставници и директор.

Текст и фото (на последњој страни)
Лазар Живковић VIII-3

МИ НА ЕКСКУРЗИЈИ

Пети разред

Ученике петог разреда ОШ „Сестре Илић“ на екскурзију је испратила киша. Паркинг код Југопетрола на тренутак је био испуњен гужвом, кишобранима и колима.

Низали су се градови, планине и мостови. Без обзира на време, поглед је био прелеп. Сваки предео причао је причу за себе.

Први циљ наше екскурзије био је манастир Рача. Он се налази у подножју Таре. Док смо стигли, време се променило, сунце се пробијало из облака. Из оба аутобуса излазило је насмејано и расположено друштво. Са страхом и поштовањем, тихо смо улазили у манастирску порту. Била је окружена зидинама које су је чувале. Лагано смо корачали уском каменом стазом ка вратима манастира, испред које је стајао стари монах који ће нас увести у прошлост. По завршетку и

изласку из манастира, сви су ћутали и размишљали о мистериозној причи.

Уски пут са великим кривинама довео нас је на Тару. Многобројне продавнице сувенира одмах су привукле пажњу свих наших туриста. Наше погледе су мамили нетакнути делови природе и разне врсте биљака. Пажњу свих највише је привукла чувена Панчићева оморика. Поглед на језеро Перућац и кањон реке Дрине био је фантастичан. Пут нас је одвео даље на Мокру гору и у Дрвенград, град познатог филмског редитеља Емира Кустурице. Од самог уласка до цркве Свети Сава простире се улица нобеловца Иве Андрића. Савршен изглед овом граду дају дрвене куће.

Ученике петог разреда ипак је највише радовала вожња Шарганском осмицом. Она потпуно заокружује позитиван утисак о нашој једнодневnoj екскурзији.

Са првим октобарским сумраком заузели смо своја места у аутобусу. Уз звуке сирене сећали смо се Шарганске осмице и дивно проведеног дана на овогодишњој екскурзији.

Марија Мирковић V-1

Шести разред

Дана четвртог октобра 2010. године у осам сати ујутро четири одељења шестог разреда са својим наставницима су кренули у Нови Сад.

Пут је био далак, али уз непрестану шалу и песму, нисмо осетили умор. На путу ка Новом Саду, обишли смо Сремску Каменицу и Шабац.

Око подне смо стигли у Нови Сад. Прво смо посетили тврђаву Петроварадин. Ту смо видели много интересантних ствари, али на мене је велики утисак оставио Петроварадински сат. Он је специфичан по томе што велика казаљка показује сате, а мала минуте. Веома је велики, па се може видети и из центра града. Има много огреботина, али и није чудо, јер је стар више од једног века.

Са Петроварадинске тврђаве, прелеп поглед пружа се на реку Дунав. Била је велика, бистра и чиста. Она краси свој град својом лепотом.

Наредних два сата смо провели у Мекдоналдсу. Свако дете се гурало у реду, не би ли добило неки специјалитет ове брзе хране коју не можемо да купимо у нашем родном граду.

Шетајући се центром, видела сам и Народно позориште које је огромно. Ту се често изводе пред-

ставе и опере. Сваки странац који дође у овај прелепи град, не може да не дође у ово позориште, јер оно по својој лепоти и квалитету спада међу најбоља позоришта у Војводини.

Касније смо посетили Природњачки музеј у Новом Саду, где смо видели остатке мамута, али и фосиле и слике многих других животиња. Мамут којег смо видели био је пре више година извађен из реке Тисе и пренесен у овај музеј.

Остатак времена провела сам у добром друштву другара. У забави у аутобусу нисам ни приметила кад смо стигли у Ваљево.

Ова екскурзија има за мене посебно значење и увек ћу је памтити. ■

Наташа Јованчић VI-1

Седми разред

Ове године организована је дводневна екскурзија за седмаке.

Тмурно јутро, 3. октобар. Два аутобуса „Ниш експреса“ чекала су да се више од осамдесет седмака спакује у њих. Јутарња хладноћа није сметала ђацима да непрекидно узвикују путни правац : „Идвор – Зрењанин – Вршац!“

Тачно у осам сати аутобуси су кренули. Прво смо дошли до Идвора и видели кућу Михаила Пупина, као и музеј где су сачуване њихове ствари.

Затим смо отишли у Зрењанин где смо имали сат времена слободно. Након тога наставили смо пут ка Вршцу. Тамо смо стигли у седам сати и сместили смо се у хотелу „Србија“.

У осам сати је била вечера, а даљи провод наставили смо у дискотеци до касно у ноћ.

Сутрадан, када је сат откуцао девет, сишли смо на доручак.

Након тога обишли смо величанствени Владичански двор, градски музеј, халу „Миленијум“ и види-

ковац са ког се види цео град. У два сата поподне био је ручак, па смо касније имали три слободна сата за шетњу по Вршцу.

У пет сати било је време за полазак. Спаковали смо се и кренули ка најлепшем граду, ка нашем Ваљеву. Пут је био дуг, али уз песму и забаву нисмо ни осетили умор. ■

*Марија Милиновић
и Тамара Шарчевић VII-3*

Осми разред

Петог октобра сва одељења осмих разреда школе „Сестре Илић“ кренула су на дводневну екскурзију по источној Србији са одређеним у Караташу. Пошто је ово последња година нашег школовања у овој школи, посебно смо се спремали за овај догађај. Екскурзија је осмишљена као спој природно-историјских знаменитости наше земље, па смо за та два дана видели много тога и требало је времена да се сви утисци сложе у једну слику и један доживљај.

Као и свих претходних година кренули смо рано ујутру са паркинга код „Југопетрола“. По договору смо се распоредили у аутобусе и наше путовање је започело. Пут нас је водио преко Аранђеловца и Тополе. Изашли смо на аутопут, видели Велику Мораву и зауставили се крај једне од наших највећих светиња - манастира Раванице која је пребогата фрескама са историјом утканом у сваки камен и сваки део тла којим се хода. Обасјани миром и вером, пошли смо даље преко прелепих пејзажа који као да су изронили из неке бајке. Свуда су били путокази који су говорили о богатству природе - пећинама, рекама, језерима и присуству културе хиљаду година уназад. Гамзиград је био следећи циљ нашег путовања, то је праисто старо насеље са бањом у којој су се лечили римски легионари у нека давна времена.

Поред је Ромулијана, био је и престоница римског царства у једном периоду историје и место где су се рађали римски цареви. Водич нам је детаљно испричао о прошлости и богатству ископина на овом месту, све то је оставило снажан утисак на све нас. Међутим, времена је било мало, а још много тога је требало да обиђемо. Путовали смо Неготинском крајином, чувеном по хајдучима и јунацима из турског доба и убрзо угледали наше панонско море - величанствени Дунав који се разлива по изласку из бране хидроцентрале „Ђердап“ и успоравао свој ток. Обишли смо хидроцентралу - чудо градитељства, због величине од које заостаје дах. Огромне турбине су на мене оставиле највећи утисак, јер поред њих је човек ситан као мрав, а ипак управља њима. Већ се ближило вече и једва смо чекали да стигнемо у Омладисно насеље у Караташу - место где су живели омладинци на радним акцијама док су градили хидроцентралу. После вечере имали смо излаз у дискотеку - и нико више није био уморан, уживали смо до касно увече! Сутрадан смо прошли кроз Ђердапску клисуру која је величанствена и засташујућа са Дунавом који пени и бесни спутан планинама са обе стране, видели тврђаву Голубачког града, а онда свратили на Сребрно језеро које заслужује тај назив. Тај рукавац Дунава заробљен у копну пресијава се као огледало.

То нам је био последњи обилазак, остало смо посматрали из аутобуса, јер нам је дан измицао и ближило се вече. Видели смо Јеринин град у Смедереву и преко Београда ушли у познати родни крај. Како смо се ближили Ваљеву, били смо све веселији и песма се орила из нашег аутобуса. Дивно је путовати, али је ипак најлепше код своје куће. Памтићу ове дане и вероватно често причати о њима својим потомцима. ■

Александра Јанковић VIII-1

Златибор у ♥

Ове школске године сва четири одељења трећег разреда боравила су на рекреативној настави на Златибору, у вили БИГ-ЕНЕКС.

III-1 је отворило сезону. Њихова рекреативна је била од 23. до 30. октобра. Кажу да ће је памтити по лепом проводу и по томе што су за седам дана имали на планини четири годишња доба. Када

су стигли чекао их је осунчан и топао Златибор. Ипак, очекивано је било да октобар донесе кишу. Али... снегу се нико није надао!

III-2 је било у периоду од 5. до 12. фебруара. Шетња, санкање, дружење, то су њихове асоцијације на рекреативну.

Сезону су затворили III-3 и III-4 од 12. до 19. фебруара. Из Ваљева нас је испратила киша, на Златибору нас је дочекао снег. Свих седам дана снег

је падао, а ми смо уживали. Грудвање, клискање, прављење Снешка, пешачење по снегу, све то су биле наше активности напољу. Време проведено у одмаралишу било је у знаку игре, дружења, маскенбала, али и наравно учења. По много чему ћемо памтити ову рекреативну наставу.

Велику захвалност упућујемо особљу одмаралишта рекреатору Гојку, насмејаним двојкама Душици и Маријани, љубазној куварици Весни и шармантном Жилу! ■

Радујемо се сваком излету!

Ми смо деца од акције! На сваку иницијативу наших учитељица да се негде иде - ми прихватимо! Радујемо се сваком излету, позоришној представи, културним и спортским дешавањима. Ево само неких од њих.

8. октобар – излет на Повлен, организовала је школа и ЕПД „Повлен“. На излет је ишло нас петнаестак трећака са неколико петака, учитеља и наставника. Време нам није било наклоњено, али нама је било лепо.

10. октобар – манифестација поводом Дана Сунца организована је на платоу испред Центра за културу. За ту прилику припремили смо различита обележја Сунца. Били су ту различити цртежи, наочаре, поруче... Дружили смо се и са истраживачима друштва „Владимир Мандић Манда“. Они су нам показали сунце кроз телескоп.

23. октобар – посета позоришту на Теразијама, позоришна представа „На слово, на слово“. У Београд смо кренули у преподневним сатима. Дан смо провели у шетњи Калемегданом и Кнез Михаиловом улицом. Ручали смо у „Меку“, а затим отшетали на представу.

Први сусрет са позориштем на Теразијама био је за нас незабораван доживљај. Били смо узбуђени! Представа је била врло занимљива; све нас је импресионирала, тако да смо је као без даха одгледали. ■

Одељење III-3
са учитељицом
Снежаном Цветиновић

Излет у уметност

У суботу 20. фебруара 2011. године група ученика основних и средњих школа из Ваљева, заједно са својим професорима српског језика, кренула је пут Београда. Циљ посете наше престонице био је присуствовање позоришној представи „Бриљантин“ у извођењу „Позоришта на Теразијама“.

Као своје полазиште и место окупљања одабран је паркинг испред пумпе „Југопетрол“ у Грацу. Тачно у 13.00 h ученици, заједно са својим професорима кренули су пут Београда. Током двочасовне возње аутобусом, певало се, ужињало, а неки су чак и играли! Успут нам је речено да ћемо имати доста слободног времена и да ћемо га провести у ТЦ „Ушће“. По доласку у тржни центар, договорили смо се да одемо на премијеру филма „Хари Потер и полукрвни принц 1“. У једнопочасовној авантури, у свету филма и звука, присутни су уживали и са неверицом гледали 3D пројекцију, носећи велике, специјалне, шарене наочаре. Сlike су се ређале једна за другом, предмети и ликови су „искакали“ из биоскопског платна, док су се седишта „њихала“ у ритму музике. По изразима лица присутних, дало се закључити да су доживели једну „луду“ и незаборавну авантуру филмског шаренила.

У 20.00 h на платоу испред позоришта на Теразијама, ученици су чекали да уђу. Гуркајући се ишчекивали смо када ће се гломазна врата позоришта отворити. После неколико минута, један по један улазили смо у велики и осветљен ходник, који нас је водио до сале. Позоришна дворана, која је врло лепо и укусно опремљена „примила“ је све своје посетиоце, који су с нестрпљењем ишчекивали почетак представе. Када су се светла погасила, почела је чаролија. Глумци и глумице у шареним костимима певали су и играли пред очима одушевљене публике. Смењивале су се комичне и драматичне сцене, сваки пут праћене громогласним аплаузом публике. Био је то прави мали рај за очи. Представа (мјузикл) је завршена око 22.30 h.

Пуни утисака и ентузијазма, стигли смо у Ваљево око 00.30 h. Била је ово још једна и незаборавна посета Београду, коју ће, сигуран сам, памтити читавог живота. ■

Вукашин Станојловић VIII-1

Журка!!!

Недавно се одржала журка у нашој школи. Атмосфера је била савршена! Те ноћи, то је било најбоље место за излазак за ученике наше школе. Било је неописиво добро, сви они који су били на самој журци и даље само о томе причају. Ученици који нису дошли, а могли су, још увек не знају шта су пропустили. Неки ученици нашли су своје сродне душе баш ту, те вечери.

Журка је трајала од осам до једанест сати увече. Већина виших разреда је присуствовала догађају. Дежурни наставници мислим да су уживали заједно са нама и нису имали никаквог посла, јер је све протекло у савршеном реду. Део хола према учионици ликовног био је препун ученика који су играли. Сви су били изузетно весели!

Зато ви који нисте дошли, немојте да пропустите следећу журку! ■

Борко Веселиновић V-1

Додела награда у Гимназији

25.09.2010. у свечаној сали Ваљевске гимназије додељене су награде ученицима основних и средњих школа који су освојили највиша места на такмичењима из српског језика (I, II или III место на окружним и републичким такмичењима), као и оним ђацима који су се својим посебним залагањем истакли у области књижевности или рецитовања.

Књиге као награде најуспешнијим ученицима ваљевских школа из језичке културе прибавило је Удружење професора српског језика и књижевности из Ваљева. Додељивање награда трајало је чак два сата, јер је био припремљен и пригодан програм. Једна талентована ученица Ваљевске гимназије отпевала је оперски комад на француском језику тако дивно и готово професионално, да нам је свима од дивљења застао дах. Најбољи рецитатори ваљевског округа рецитовали су песме са којима су освојили нека од првих места, а не треба заборавити и младе пијанисте и гитаристе који су својим мелодијама оплеменили атмосферу.

Међу награђеним ученицима за успех на такмичењима из наше школе били су: Мина Лесић VI-3 (за освојено I место на окружном такмичењу у категорији петих разреда) и Јована Вуковић VI-1 (за освојено III место на окружном такмичењу такође у категорији петих разреда). Најмлађи награђени рецитатор био је Вук Огњеновић III-4. ■

Јована Вуковић VI-1

Музичка ревија

Традиционално сваке године у холу наше школе одржава се музичка ревија, један од видова културно - забавног програма.

И тога дана велико школско предворје простирало се пред мојим очима, оивичено белим стубовима на којима су висили балони свих боја. Велика бина раздвајала је на два дела тај пространи хол. Чекала сам само да буде подигнута дуга, црвена завеса и да тиме почне ревија. Много труда и напора је уложено у уређивање амбијента и то све са циљем да гледаоцима буде што пријатније. Ипак, иако је све изгледало савршено, такмичари су неизбежно осећали трему... У нашим малим главама свашта се вртело и срце нам је убрзано куцало због превелике треме. Морали смо испунити сва очекивања, тако ми се чинило. Данима сам бирала песму и вежбала. Наравно, морала сам одабрати и одговорарајућу гардеробу у складу са приликом.

Најузбудљивији тренутак за мене био је када сам чула да ја наступам. Сећам се, корак ми је био тежак, била сам сва укочена док сам прилазила бини. Руке су ми биле дрхтаве, а у стомаку ми се скупила нека језа. Мислила сам да нећу моћи ни глас да пустим. Ипак, због велике жеље, скупила сам последњи атом снаге и запевала. Како је песма текла, све сам била сигурнија у себе. Сви су гледали у мене и пажљиво ме слушали. На крају сам се кроз опустила и наступ завршила испраћена громогласним аплаузом. У знак захвалности, срдчним наклоном сам се захвалила публици. Награда за сав мој труд било је то што сам прошла на следеће такмичење. У веселој атмосфери која је владала, уживала сам слушајући остале другове и дружећи се са њима. Драго ми је да се овакав догађај одржао у мојој школи и врло сам поносна због освојене награде. ■

Дјана Николић VI-1

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Књиге...

Препоручила бих вам од срца да прочитате неку од књига Церонима Стилтона. Колекција „Приче за смејање“ пуна је хумора, а у њој се говори о авантурама уредника Мишијих новости, најпознатијих новина на острву Мишева, Церонима Стилтона. У овој колекцији су књиге: Тајна смарадног острва, Сок од мува за грофа, Осмех Мона Мишице, Брод гусара Мачка, За све је крива кафа са шлагом, Мишотастични дан шампиона, Мистериозни крадљивац сира, Четири дана на дивљем западу, Најлуђи маратон на свету, Камповане на Нијагариним водопадима, Случај мистериозног смрада, Чудан случај са Олимпијских игара, Долина Циновских скелета, Чудан случај са Смрдљивог вулкана, Тајни агент ООК, Чудан случај са тирамисуом, Новогодишња мистерија, Тајна несталог језера, Нисам ја супермиш и Крађа огромног дијаманта.

Осим комике, ове књиге садрже и пуно занимљивости и легенди о местима кроз која нас главни јунаци књига воде. Ако не можете да се одлучите коју књигу да прочитате, препоручујем вам да узмете књгу Осмех Мона Мишице, јер осликава прави карактер дела овог писца. Он са својом прелепом сестром Теом, луцкастим рођаком Траполом и, наравно, својим драгим нећаком Бенцамином, креће у решавање мистерије: Мона Мишица крије једну тајну. Мишонардо да Цивинчи је сакрио у слици тајанствене знаке... ово је само увод који служи да заголица машту будућим читаоцима.

У овим књигама можете сазнати још и: која су све индијанска племена живела на северноамеричком континенту, како се подиже шатор или нпр. захваљујући коме су Европљани сазнали за Нијагарине водопаде...

Инспирисани Церонимовим делима, људи су одлучили да направе истоимене цртане филмове. Међутим, ови цртаћи не обрађују ни једну тему из горе наведених књига, већ сасвим нове авантуре. Сви знамо да је веома забавно гледати цртаће, али ипак добру књигу ништа не може да замени. Зато - пожурите у библиотеку! ■

Јована Вуковић VI-1

***

Препоручујем вам да прочитате књигу „Силмарилион“ Џ. Р. Р. Толкина. Она говори о постанку и даљем развитку света. Еру, врховни бог, створио је Аинуре, бића која кроз мелодију стварају свет и уносе светлост у необликовану, празну

и мрачну Земљу. Међутим, један од браће, по имену Мелкор, желео је власт. Рушио је и уништавао све. Касније је протеран. Тада почиње борба коју настављају и бића из Трећег света. Ову књигу вам препоручујем, јер је забавна, пуна авантура и описа свега лепог и светлог. Као супротност свему томе појављује се мрачни господар Мелкор са својом мржњом према оцу, браћи и сестрама из чега се учимо како се не треба понашати и живети. Дакле, књига је веома интересантна због занимљивих ликова, вилењака и патуљака, али и поучна.

Због свега доброг у њој од срца препоручујем свим својим вршњацима да прочитају ову књигу. ■

Анђела Павловић VI-1

***

Писац дела „Теби моја Долорес“ је др Саша Божовић. Инспирисана смрћу своје кћерке и страхотама које је преживела током другог светског рата, написала је ову врло потресну књигу, посвећујући је својој ћерци Долорес, која се родила у логору у Тирани, а умрла као беба, у вихору рата (Долорес - на шпанском долор значи бол, а у буквалном преводу значило би „рођена у болу“).

„Не осећам бол, већ мржњу, страшну мржњу. Крајњи стид. Ходам у круг све брже и брже. Стиснух кваку улазних врата најјаче што могу. Наједном, нешто ме сломи и ја се сруших поред врата, а не испуштам кваку-дете заплака! Поглед ми се прикова на малену девојчицу. Обли ме срећа...“

Ова књига се лако и са нестрпљењем чита, што није увек случај са књигама - исповестима из рата. Она је жива, пуна полетног духа, а у исто време обилује описима писца, као на пример: „Стално се крећем уз врховну команду, па често имам прилику да видим друга Тита. Седи тако на чистини обраслој зеленом травом, или пак наслоњен на дрво. Кад год бисмо ми прошли са рањеницима, а он нас кроз своје наочаре, гледа и прати погледом. Сутрадан друга Тита видим на челу колоне. Примећујем да је мршав, гитар и недостижан.“

Почевши од бомбардовања Београда, па све до његовог ослобођења, ређају се слике борбе, страха, патње и мржње, као на биоскопском платну, извире догађај за догађајем, бори се и гине јунак до јунака.

Из ове књиге сазнајемо о односу нашег народа према народноослободилачкој борби, коју су водили партизани против окупатора, као и о патњама и жртвама нашег народа и његовом односу према слободи. Такође, у њој се говори о санитетском позиву и тешкоћама лекара и болничара,

као и о борцима који су до последњег атома снаге носили рањенике преко планинских беспућа и набујалих река.

Саша Божовић је у овој књизи мајка, лекар и револуционар која нам говори о својој Долорес и свим оним Долорес чији су се животи угасили у вихору рата, о нама, о земљи и свим младим људима који су жртвовали своју младост и живот, да би се ти идеали остварили.

Препоручио бих свима, топло и од срца, да прочитају ово дело. То није обично дело, већ исповест једне мајке, лекара и револуционара, која је умало погинула превијајући ране борцима у биткама. ■

Вукашин Станојловић VIII-1

***

Роман „Предео сликан чајем“ је један од најбољих романа Милорада Павића. Павић је можда најпознатији савремени српски писац који се у својим делима бавио историјом српске књижевности. Најпознатије дело му је „Хазарски речник“, а поред њега и романи „Византијско плаво“ и „Унутрашња страна ветра“. Написао је и велики број песама. Он је био уважени професор на универзитетима широм света, а врхунац његове књижевне делатности била је номинација за Нобелову награду.

Роман прати ходочасничко путовање Атанасија Свилара на Свету гору. Света гора је држава за себе, склоњена у забити део Егејског мора, приступачна копном само са једне стране. Легенда каже да је персијски краљ Ксеркс, како би своју флоту довео до Грчке, уз помоћ сидра са брода, прокопао канал и тако прошао. Сада се ту налази појас слане земље на коме трава не расте и који претставља границу између Свете горе и осталог света. Кроз приповест гостионичарке Гркиње, путници сазнају да ту постоји двадесет четири манастира и да је међу највећима српски Хиландар. Тамо закони не важе, осим оних њихових, по којима само одабрани могу ступити на свето тло. Женска нога никада није крочила на Свету гору, само је царица Јелена, жена цара Душана, тамо била склоњена. Тамо нема гроба старијег од три године, јер се после три године кости слажу у стурници и тако празни гробље. Месо никада не једу и та правила важе од како постоји Света гора. Постоји прича да је на Хиландару трећи дан увек дан истине, што значи да треба имати стрпљења та три дана. Како симболично Гркиња каже, у животу нема простора да се оде далеко; да рашириш руке и једном шаком будеш на сунцу, а другом у магли.

Милорад Павић се бави речником симбола и покушава да нам пренесе

ванвременску љубав, мир и праштање. Света гора виђена његовим очима је место на којем биле рајски миришу, где престаје борба добра и зла, где глад не постоји и где једним погледом у небо човек добија толико жељени мир. ■

Алекса Јанковић VIII-1

***

Роман „Оркански висови“ написала је Емили Бронте, енглеска романсијерка. Заједно са својим сестрама Шарлот и Ен, живела је у забаченом, суморном и мрачном делу Северне Енглеске. Скућеност животног простора превезишле су маштом и сопственим књижевним радом. Књига је објављена 1847. године, а по њој је снимљен филм са истоменим називом.

Радња романа дешава се у Енглеској, почетком 19. века. У њему се говори о мржњи, рату и љубави између две породице. Главни ликови су Хитлиф и Кетрин, који су се упознали и заволели још као деца. Хитлиф је био дете, сироче које је

Кетринин отац довео из Ливерпула. У њиховој породици нису га сви дочекали са одушевљењем, па је због тога често трпео батине и увреде. Кетрин је супротно томе била слатка, љубазна девојчица која је веома рано остала без мајке, па је била татина љубимица. Њихова љубав је почела веома безнадежно, али је из дечије игре прерасла у страсну и несрећну. Због разлике у друштвеном статусу, околине и многих других проблема који су се низали један за другим, њихова љубав се претворила у грозничави страх разбуктале страсти, а њихови путеви су се раздвојили. После година раздвојености и почетка оснивања самосталних живота, Кетрин и Хитлиф се поново срећу и осећања се поново распламсавају. Иако су околности потпуно другачије њихова љубав се поново рађа. Ствари се од тог тренутка одвијају невероватном брзином. Они својом љубављу повређују људе око себе, али и саме себе. Међутим, крај не бива срећан као у већини романа, већ се завршава тако што главни ликови умиру

трагично, а иза њих остаје само сећање на њихову страсну љубав. Мислим да је овај роман оличење свега што су људи спремни да ураде ради љубави. У њему су показане све људске слабости и мане, али и врлине. Кроз њега се можемо поистоветити са ликовима и њиховим особинама, отпутовати у време где су владале потпуно другачије околности. Читајући можемо доживети једну невероватну авантуру. Показано је да су патња и бол неважни наспрам љубави и да човек не може наредити свом срцу ко је вредан његове љубави, а ко не. Иако ће многи рећи да овај љубавни роман није погодан за читаоце нашег узраста, ја мислим потпуно другачије, јер је он на мене оставио веома јак утисак и у мени изазвао буру различитих осећања.

Препоручила бих свима да га прочитају и надам се да се неће разочарати, као што нисам ни ја. ■

Александра Јанковић VIII-1

Утицај „Facebook“-а на младе

Интернет је ново чудо технологије које има милијарде корисника широм света. Један од најпосећенијих сајтова на интернету је такозвани „Facebook“. Већину корисника „Facebook“-а чине млади заокупљени стварањем нових виртуелних пријатељстава.

Друштвена мрежа „Facebook“ има велику улогу у животу тинејџера што по мом мишљењу никако није добро. Широм света људи проводе сате и сате куцајући по тастатури и комуницирајући са својим виртуелним пријатељима. Такав начин живота доводи до отуђивања људи и подгајања њихове саможивости. Уместо да возе бицикл или шетају, они седе у својим кућама и на тај начин улудо троше своје драгоцено време.

Морал, карактер и личност људи који имају отворен налог на „Facebook“-у су различити. Свакога дана гледамо на телевизији како је неко украо неком идентитет да би на тај начин извршио разноразна кривична дела. То није најгоре што нам се може догодити на „Facebook“-у. Дешавали су се случајеви киднаповања, убистава, па и сексуалног злостављања, пре свега младим људима; чак ни то није довољно да би људи схватили опасност и ризик који може да носи „Facebook“!

Научно је доказано и да претерано коришћење рачунара и интернета доводи до развоја многих обољења.

Са друге стране, моја другарица Николета мисли сасвим супротно. Сматра да је „Facebook“ врло користан и да јој помаже да упозна нове људе и научи нешто ново. Не обазире се много на злоупотребу на „Facebook“-у, а то оправдава тиме што каже да се много ружних ствари дешава иначе и у свакодневном животу.

Иако сам корисник „Facebook“-а, сматрам да лоше утиче на младе и зато бих свима препоручио да се оставе четовања, већ да се у слободно време провозају бициклом или изађу на пиће са друштвом. ■

Марко Радојчић VIII-1

Утицај медија на младе

Ни у једном времену као данас медији нису имали овако велику улогу у животу људи. Убрзан начин живота и много обавеза не оставља превише времена за дружење младих, који уместо шетњи уз разговор, своје речи пребацују у откуцани низ слова. Мислим да је то лоше.

Када су направљени, телевизор и рачунар су служили за забаву, да орасположе усамљену децу и науче их нечему паметном.

Међутим, данашњи телевизијски програм је другачији. У филмовима има много насиља, што подстиче дете на насилно понашање и лоше утиче на његов развој. У разним емисијама емитованим уживо често се могу чути ружне речи. Деца се због тога неретко у свакодневном говору својим вршњацима обраћају погрдно.

О политичким емисијама тек има шта да се пише! Политичари, који су обично позвани да причају о питањима у вези са државом и њеним унапређењем, своја гостовања у емисијама завршавају свађом, чак и погрдним речима и у лошој атмосфери.

Музика која се данас слуша није квалитетна, те је вероватно и она узрок лошег понашања тинејџера. Недостатак талента и лош текст „уметници“ попуњавају непристојним спотовима.

Телевизијски програм који није непристојан, насилан или који не утиче лоше на људе, тешко је наћи. Уз помоћ родитеља и искусних људи који вам желе добро треба да се нађу занимљиви и поучни садржаји.

Мислим да медији лоше утичу на омладину и да је без родитељског савета и надзора гледање телевизије, слушање свакаке музике и коришћење интернета постало чак и опасно. ■

Урош Димитријевић VIII-1

СПОРТСКА СТРАНА

ОДБОЈКА

Као мала заволела сам одбојку. Сваку одбојкашку утакмицу сам пратила на телевизији. Када сам кренула у школу почела сам да је тренирам. Радо одлазим на тренинге и обожавам наставника који ми их држи. Понекад имам много обавеза, али за одбојку увек нађем времена. Волим када имамо утакмице, када се такмичимо и наравно, када победимо. Била сам пресрећна када смо освојиле треће место, а медаљу чувам као благо. Велики успех постигли су сви моји другари који с љубављу тренирају одбојку у нашој школи.

Дечац су постали прваци општине по 35. пут, а на окружном првенству заузели су друго место. Они ће заједно са друговима из прошлих генерација бити окосница новог одбојкашког клуба ОК „Ваљево“. Девојчице су заузеле одлично треће место у општини. Наставник Милан Кораћ је задовољан тим успехом с обзиром на то да су у екипи биле ученице шестог и седмог разреда, а од њих се у будућности очекује још добрих резултата.

На општинском првенству за девојчице-дечаке петог и шестог разреда убедљиво, без изгубљене утакмице у обе категорије, освојили смо прва места. Била сам проглашена за најбољег играча.

Волела бих да наставим да тренирам одбојку и када завршим школу. Са својим скромним искуством препоручујем свима да се баве одбојком, јер је то веома забаван и добар спорт којим сва деца могу да се баве. ■

Анђелка Илић VI-1

КОШАРКА

Поред одличних утакмица које су кошаркаши из свих основних школа приредили посетиоцима Хале спортова у Ваљевоу, током новембра 2010. године, на трибинама је владала и изузетна атмосфера захваљујући навијачима тимова.

Тренер екипе Пете школе је наставник Милан Кораћ, који се залагао да наш тим буде што сложнији, а капитен наше екипе био је Михаило Марковић VIII-3. Наш тим вредно је тренирао и вежбао, да би показао оно шта је најбоље знао- тимски рад.

Прву утакмицу наша екипа играла је против екипе школе „Владика Николај Велимировић“. Наши кошаркаши однели су убедљиву победу са резултатом 26:10. Играчи који су се највише истакли су П. Марјановић, М. Радојичић и М. Марковић.

У другој утакмици против екипе из О.Ш. „Десанка Максимовић“, наши су уз велики труд успели да савладају Седму са резултатом 20:18. Подршка публике Петој је помогла да достигне вођство од пресудног значаја.

Још на самом почетку такмичења једна од фаворита била је О.Ш. „Нада Пурић“. Од утакмице са екипом те школе је зависило да ли ћемо проћи у следеће коло. Иако смо знали да су нам шансе мале, дали смо све од себе. У трећем минути Четврта је повела са 4:0, иако смо се ми борили свим снагама. На крају утакмице Четврта школа је однела заслужену победу са резултатом 24:10.

Тако су наши кошаркаши завршили такмичење као четвртопласирани и, наравно, срећни, јер све што су постигли, постигли су због љубави према кошарци! ■

Маја Симић и Марко Радојчић VIII-1

НЕСПОРТСКО У СПОРТУ

Последњих десет година, сведоци смо повећаног степена насиља међу малолетницима. Свакодневно на телевизији гледамо извештаје о дивљању навијача на спортским теренима, међу којима је све више наших вршњака.

На кошаркашкој утакмици, играној 15.10.2010.године, између наше школе и ОШ „Андре Савчић“, дошло је до инцидента. Групица „навијача“ револтирана поразом, упала је у свлачионице наших кошаркаша и направила лом. Личне ствари наших ученика, побацали су свуда унаоколо, па чак и у клозетске шоље. Бесни и безобирни, ти млади људи бацали су мрљу на овај леп спортски догађај. Својим понашањем изазвали су опште незадовољство међу учесницима турнира. Одмах је покренут поступак, с циљем да се они пронађу и санкционишу. Када су откривени, кажњени су укором директора и укором наставничког већа, школе из које долазе. Како смо обавештени, реч је о ученицима из Четврте основне школе, ОШ „Нада Пурић“.

Ово је само један од примера непримереног, неспортског понашања навијача на спортским теренима. Нажалост, из године у годину вандализам, презир и охолост све више су присутни код младих људи. Они, тако, лутају улицама градова, руше и ломе оно што су генерације пре нас стигале; пале терене, бацају клупе, а то - зарад чега? Зашта се они боре? Који им је циљ? Ко их води? То су нека од питања која се намећу свима нама.

Сматрам да би на решавању овог проблема требало ангажовати комплетну заједницу. Велику улогу има и сама држава. Она је једина надлежна и у стању да такво понашање спречи и казни. Али, оно што је најважније је то да нико од нас не сме окретати главу пред таквим проблемима, јер ма колико они деловали безазлено или неважно за нас појединце, оно је врло опасно и погубно за све. ■ *Вукашин Станојловић VIII-1*

ШАРЕНА СТРАНА

Питали смо ученике другог разреда шта би желели да буду кад порасту.

Ево неких занимљивих одговора:

- Ја волим да цртам одело, зато бих пожелела да будем модни креатор.

Хелена Грацин II-4

- Ја када порастем желео бих да будем фризер, зато што би могао да фризирам баку, да не иде у град.

Александра Нешкових II-4

- Када порастем желео бих да будем кошаркаш, али то већ и јесам; да будем богат, срећан, да возим добра кола, да имам лепу кућу на мору. Тамо да имам све што и у Ваљеву, само са базеном! И да живим још пуно, пуно година!

Стефан Спасојевић II-1

- Ја желим да postanем свештеник, зато што је то много леп посао. И могу у школи да предајем веронауку.

Јанко Зарић II-1

- Волим пуно да путујем, а посебно авионом, зато бих болела да будем стјуардеса.

Ања Стојановић II-2

- Када одрастем желим да будем уметник, јер када цртам осећам да сам у цртању.

Кристина Спасојевић II-1

- Ја бих хтео да будем астронаут, јер бих летео по свемиру и видео бих разне ствари. И волим да будем астронаут, јер бих ишао ракетом до свемира.

Лазар Радојевић II-4

- Желела бих да будем наставница математике, зато што је математика мој омиљени час.

Олга Јокић II-1

- Желео бих да будем грађевински инжењер, зато што волим лево коцкице.

Стефан Марјановић II-2

Питали смо ученике матуранте коју средњу школу би желели да упишу и зашто. Ево њихових одговора:

- Техничку школу, због тога што сам одувек желела да се бавим рачунарима.

Јелена Јовановић VIII-2

- Медицинску, како бих могао да помажем другима.

Ненад Богосављевић VIII-2

- Економска туристички смер, зато што бих волела да пропутујем свет и упознам различите културе и људе.

Марија Мандић VIII-2

- Економску школу за конобара, зато што волим то да радим.

Јовица Обрадовић VIII-2

- Ваљевку гимназију, друштвени смер, зато што волим друштвене науке.

Стефан Томић VIII-2

Лапсуси:

- Каћа: Она не вози, она лети! ☺ ☺ ☺

- Каћа: Извините на дупету ☺

- Учитељица: Нина, када си се ти родила? Нина: 17. 10. 2010. Учитељица: А, ти се још ниси родила!

- Магдалена: Каћо, шта се оно мрда у жбуњу?

Каћа: Па кучићи